

dalších podmínek § 11 vyr. ř., které prý nedopadají. Byl tudíž podán rekurs proti usnesení vydanému v řízení exekučním, který jest vázán lhůtou osmidenní (§ 65 ex. ř.), jež se končila, jak rekursní soud správně dovodil, dnem 27. června 1930, takže rekurs daný na poštu teprve 28. června 1930 byl zřejmě opožděn a proto právem příslušným rekursním soudem odmítnut (§§ 523, 526 cřs. a 78 ex. ř.).

Čís. 10096.

Exekuce na přidělený pozemek.

Nebyla-li ještě odevzdána nemovitost přidělci definitivně, nelze na ni vůbec vésti exekuci, tudíž ani vnucenou správou.

Byl-li přiděl již definitivní a nebyl-li nedílem, nutno vyčkati, jaká omezení dá Státní pozemkový úřad do knih zapsati.

Byl-li přiděl již definitivní a šlo o nedíl, jest k povolení vnucené správy třeba svolení Státního pozemkového úřadu, když dobývaná pohledávka na nedílu ještě nevázne; svolení se však nevyžaduje, vázne-li dobývaná pohledávka na nedílu ať dobrovolným ať exekučním zástavním právem nebo jinak, předpokládajíc, že se zavazení stalo se svolením Státního pozemkového úřadu.

(Rozh. ze dne 28. srpna 1930, R I 654/30).

Soud první stolice povolil exekuci vnucenou správou přidělené nemovitosti, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Usnesení prvního soudu, jímž byla vymáhající straně povolena exekuce vnucenou správou statku N. k zajištění pohledávání 363.000 Kč s přísl., jest napadáno z důvodu nesprávného posouzení právního i stranou povinnou, i Státním pozemkovým úřadem. Oba spatřují je v tom, že nebylo šetřeno zákona čis. 81/20 o pozemkové reformě (zákona přidělového), ana exekuce byla povolena bez souhlasu Státního pozemkového úřadu. Tomuto rekursnímu důvodu nelze upřít oprávnění, neboť statek N. podléhá záboru ve smyslu zákona ze dne 9. listopadu 1918 čis. 32 sb. z. a n. a jest proto jeho zabavení a zatížení bez souhlasu Státního pozemkového úřadu nepřípustné. Bylo věcí vymáhající strany, by se, činíc návrh na povolení exekuce, souhlasem Státního pozemkového úřadu vykážala, což neučinila.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Nemůže se sice uváděti, jak činí rekursní soud, že statek N., o jehož vnucenou správu jde, podléhá záboru podle zákona ze dne 9. listopadu 1918 čis. 32 sb. z. a n., ježto tento zákon byl již zrušen. Nicméně není sporné, že záboru podléhá, neboť to stěžovatel, vymáhající věřitel, sám v dovolací stížnosti nade vši pochybu vtomně doznává. Podléhá-li však záboru, je zabrán podle zákona záborového ze dne 16. dubna 1919 čis.

215 sb. z. a n. a poněvadž, jak Státní pozemkový úřad ve své stížnosti tvrdil a vymáhající věřitel v dovolací stížnosti opětně vtomně doznává neb aspoň nepopírá, jde o přidělenou nemovitost, která, jak Státní pozemkový úřad praví, má býti podrobena řádu nedílovému, jde tu o otázku, zda na nedíl, pokud se týče na nemovitost přidělci již odevzdanou, avšak ještě ne definitivně a tudíž přidělcem do vlastnictví ještě nenabytou, možno vésti exekuci vnucenou správou. Není-li nemovitost ještě odevzdána přidělci definitivně, a tak by tomu bylo podle obsahu stížnosti Státního pozemkového úřadu, kde se praví, že sice statek byl již přidělci odevzdán do držby, avšak přidělovou listinu že mu Státní pozemkový úřad vydá (tedy teprv v budoucnosti vydá) pod podmínkou, že nemovitost podléhá přidělovému řádu — nebylo by lze vésti vůbec exekuci ani vnucenou správou, protože pak je to vlastně exekuce na držební práva přidělcova, jež jest podle rozhodnutí čís. 7711, 8116, 8254 sb. n. s., na něž se odkazuje, nepřípustná, protože se neví, zda se nemovitosti vůbec definitivně přidělci dostane, zda ji tedy podrží, takže, kdyby nezaplatil a nemovitost definitivně neobdržel, byl by vymáhající věřitel užítky mezitím pobranými obohacen na úkor Státního pozemkového úřadu, jenž jde se svými nároky i při definitivním přidělu vždy napřed (§ 33 příd. zák.), a protože, i když se přidělci nemovitosti v budoucnosti definitivně dostane, neví se přece, jaká budou omezení, jež mu Státní pozemkový úřad v přidělové listině uloží (§ 23 příd. zák.), takže by exekucí tato omezení byla již napřed illusorními činěna a tudíž účel pozemkové reformy mařen, což nelze dopustiti. Pakli však by přiděl byl již definitivní a nebyl to nedíl, musilo by se čekat, až jaká omezení Státní pozemkový úřad dá podle § 23 příd. zák. do knih zapsati, nebo by musila býti předložena aspoň definitivní přidělová listina, z níž by uložené omezení bylo lze seznati, neboť těmto omezením nelze, jak již řečeno, exekucí předbíhati. Byl-li by to však nedíl, o němž i dovolací stížnost mluví, přijde na výklad § 36 příd. zák., jenž praví, že na nedíl lze vésti exekuci jen vnucenou správou, nepraví však, zda i bez svolení Státního pozemkového úřadu či jen s jeho svolením. Již v rozhodnutí ze dne 3. května 1930 č. j. R I 260/30 čís. sb. 9883 rozřešil nejvyšší soud tuto otázku takto: Vnucená správa znamená zavedení nedílu, co do užitků bezpodmínečné, co do podstaty podmíněné tak, že podle § 218 třetí odstavec ex. ř. v případě exekuční dražby, k níž může přes § 36 příd. zák. dojít podle § 12 úvěr. zák. i při nedílu, nabývá pohledávka vnucenou správou zajištěná práva uspokojovacího ve svém pořadí a bude tedy v pořadí tom hrazena z nejvyššího podání. Pakli však vnucená správa znamená zavazení nedílu, jest k ní, jako ke každému jinému zavazení, potřebí podle všeobecného kategorického předpisu § 35 příd. zákona svolení Státního pozemkového úřadu, takže po těchto výkladech patrně, že ke vnucené správě nedílu jest potřebí svolení Státního pozemkového úřadu, jestliže dobývaná pohledávka na nedíl ještě nevázne a vnucená správa tedy znamená jeho zavazení, že však k ní svolení Státního pozemkového úřadu třeba není, když dobývaná pohledávka na nedíl již vázne, ať dobrovolným ať exekučním právem zástavním nebo

jinak, vždy ovšem předpokládá, že se svolením Státního pozemkového úřadu, neboť pak vnucená správa nové zavazení již neznamena. Ale sám stěžovatel, vymáhající věřitel, netvrdí, že jeho pohledávka na sporné nemovitosti vážne již vůbec, neřku-li se svolením Státního pozemkového úřadu, k čemuž se dokládá, že jde o exekuci zajišťovací.

Čís. 10097.

Pozemková reforma.

Do srovnalých usnesení nižších soudů v pozemnoreformní agendě jest přípustným dovolací rekurs.

Zcizení zabraného majetku bez svolení Státního pozemkového úřadu jest proti němu nicotné. Lhostejno, zda jde o zcizení soukromoprávní či veřejnoprávní, najmě o soudní dražbu. Svolení Státního pozemkového úřadu nebylo dáno tím, že Státní pozemkový úřad k usnesením, vydaným soudem v exekučním řízení a jemu doručeným, mlčel a nechal je vejíti v právní moc.

Předpis § 863 obč. zák. jest dán jen pro soukromoprávní obchod, neplatí však pro jednání úřadů, nýbrž každý úřad musí své prohlášení vydati ve formě předepsané jeho jednacím řádem.

(Rozh. ze dne 28. srpna 1930, R I 679/30 a R I 694/30).

Exekuční soud provedl vnucenou dražbu nemovitostí, na nichž bylo poznamenáno, že zůstávají v záboru podle zákona ze dne 16. dubna 1919, čís. 215 sb. z. a n. Když již byl udělen příklep vydražených nemovitostí dominikálnímu konventu, prohlásil Státní pozemkový úřad 1) že neuděluje souhlas k tomu, by nemovitosti udělením příklepu připadly dominikálnímu konventu 2) ze nesouhlasí s usnesením o povolení prozatímní správy. Soud první stolice oba návrhy zamítl. Důvody: Státnímu pozemkovému úřadu byla doručena v exekučním řízení E 607/28 tato usnesení: a) povolení exekuce ze dne 3. července 1928 E 607/28 dne 11. července 1928, b) usnesení o určení dražebních podmínek ze dne 20. listopadu 1928 č. j. E 607/28 dne 16. února 1929, c) usnesení o ustanovení dražby ze dne 29. listopadu 1929 č. j. E 607/28 dne 10. prosince 1929, d) usnesení o udělení příklepu ze dne 6. února 1930 dne 7. února 1930 č. j. E 607/28, e) usnesení o povolení zatímní správy ze dne 11. března 1930 č. j. E 607/28 dne 12. března 1930, f) usnesení rekursního soudu ze dne 1. dubna 1930 R V 263/30 — E 607/28 dne 16. dubna 1930. Proti těmto usnesením týkajícím se celého exekučního řízení nepodal Státní pozemkový úřad v Praze vůbec opravný prostředek, takže tato usnesení nabyla již dávno pravomoci, zejména usnesení o určení dražebních podmínek podle návrhu vymáhající strany, městské spořitelny v H.; v těchto podmínkách není, že osoba vydražitele podléhá schválení Státního pozemkového úřadu v Praze. Proto nemůže Státní pozemkový úřad v Praze dodatečně ke škodě věřitelů a vydražitele změnit dražební podmínky a nesouhlasiti s příklepem a s prozatímní správou. Rekursní soud napadené usnesení usnesením ze dne 4. června 1930 potvrdil.